

Vier tegen vier

Bas loopt naar de schuur.
Daar staan zijn schoenen.
De snelste die er zijn.
Hij pakt ze van de plank.
Oei, wat zijn ze vuil!
Zo kan hij geen doelpunt maken.
En dat moet straks wel.

Vlug zoekt Bas een doek.
Als zijn schoenen schoon zijn,
stopt hij ze in zijn tas.
Zijn kleren zitten er al in.
'Dag mam,' roept hij dan.
'Ik ga, hoor.'

Bas speelt bij de Effies.
Bij de Effies van RVC.
Vandaag is er een toernooi.
Bas heeft er zin in.
Ze spelen vier tegen vier.
Bij de kantine wacht Kees hem op.
Hij is de leider van F3.
'Ha, die Bas!' zegt hij.
'Jij bent vroeg vandaag.'
Bas knikt.
'Maar... beter te vroeg dan te laat.'

Kees lacht.

‘Dat is waar.

Wil je de
kleedkamer al in?’

Bas schudt zijn
hoofd.

‘Ik wacht op Kim.

Dat heb ik beloofd.’

‘Goed,’ zegt Kees.

‘Ik zie je straks.’

Hij gaat koffie drinken.

Bas zet zijn tas neer en loopt naar
het veld.

Daar speelt de E nog een wedstrijd.

Ze staan voor met vier-twee.

De broer van Kim doet ook mee.

Bas denkt:

Wat zijn die jongens snel!

En wat spelen ze goed.
'Bassie!' hoort hij dan.
Verderop staat Jos.
Hij staat vaak langs de lijn.
Hij is groot.
En hij schreeuwt altijd hard.

Bas is een beetje bang voor hem.
Hij wil verder lopen,
maar Jos stapt al op hem af.

'Hee uk,' plaagt hij.

'Waar is je mammie?

Mag je wel alleen naar het veld?'

Bas geeft geen antwoord.

Wat doet die Jos flauw.

Hij is blij als Kim eraan komt.

Jordi, Frank en Rik ziet hij ook.

Snel gaat hij naar ze toe.

'Hoi Bas!' roept Kim

'Ga je mee naar de
kleedkamer?'

F1 en F2 zijn er ook al.'

Bas knikt.

Hij wil zijn tas
pakken.

Verbaasd kijkt
hij rond.

Waar is zijn tas?

Die stond toch bij
de kantine?

Hij ziet wel
andere tassen.

Niet die van hem.

Wacht, denkt Bas.

Ik vergis me.

Mijn tas staat zeker bij het
veld.

Hij zoekt en zoekt...

De tas blijft weg.

'Hee uk.'

Daar is Jos weer.

Hij pakt een

bal uit de

struiken.

'Wat kijk je sip,

krielkip.

Is er wat?'

Bas geeft geen antwoord.

Hij kijkt wel uit.

Maar als Jos wegloopt,

snapt hij het opeens.

Jos heeft zijn tas verstopt.

Hij weet het zeker.

Echt iets voor hem.

Snel holt Bas naar de struiken.

Maar waar hij ook zoekt,

hij vindt zijn tas niet.

Droevig gaat Bas naar de
kleedkamer.

Daar zitten de Effies al klaar.
Ze kijken hem verbaasd aan.
Frank is zelfs boos.

‘Waar blijf je nou, Bas?
We wachten op je!’
En Kees zegt:
‘Eerst was je zo vroeg.’

En nu zo laat.

Heb je geen zin meer in het toernooi?’

‘Tuurlijk wel.’

Bas voelt tranen in zijn ogen.

‘Maar ik... ik ben mijn tas kwijt.’

‘Kwijt?’ zegt Kees.

‘Dat is vreemd.

Heb je wel goed gezocht?’

Bas knikt.

‘Die tas is echt nergens.’

Kees krabt op zijn hoofd.

‘Tsjaa...

Wat doen we nu?

Zonder schoenen kun je niet
meedoen.

En kleren heb je ook niet.’

Nu kijkt Bas echt sip.

Maar Kim komt hem te hulp.

‘Wacht,’ roept ze.

‘Ik heb een idee.’

Ze holt de kleedkamer uit.

Als ze terug komt,

heeft ze een tas bij zich.

‘Hier, Bas.

Dit zijn de spullen van mijn broer.

Hij is net klaar met spelen.

Trek ze maar vlug aan.’